

výčepnické s oprávněním podle § 16 f) ž. ř. přiznati oprávnění soddovou vodu vyráběti ani k tomu účelu, aby hostinský smíšením se šťávami ovocnými neb s vínem připravil občerstvení jiného druhu.

Nález ze dne 1. dubna 1938 č. 5380/35-4.

Hmotná újma ve smyslu § 10 novely k ob. zřiz. č. 76/1919 Sb. může nastati jen tehdy, je-li výkonem funkcí členů obecních zastupitelstev, rad a komisí dotčen výkon výdělečné činnosti, kterou tito funkcionáři vedle své obecní funkce k své obživě vykonávají.

V pořadu stolic byla zamítnuta žádost obecního funkcionáře za náhradu za výkon obecních funkcí. Žádost stěžovatelova byla motivována tím, že výkon obecních funkcí stěžovateli zabránil přijmouti různé nabídky výdělečné činnosti a tuto činnost nastoupiti.

Nejvyšší správní soud přisvědčil názoru obou správních stolic, zastávajících stanovisko, že § 10 obec. nov. č. 76/1919 Sb. předpokládá případ, kdy obecnímu funkcionáři jest způsobena újma ve výdělečné činnosti, kterou vedle své obecní funkce skutečně vykonává. Zdaleka nebylo účelem § 10 — přihlédne-li se k dosavadní zásadě bezplatnosti obecních funkcí, vyjádřené v § 25, odst. 1 ob. zřiz. — zavést takový stav, který by umožnil obecním funkcionářům obživu z výkonu obecních funkcí (Boh. A 7706/29). Může proto újma ve smyslu § 10 nastati jen tam, kde výkonem funkce jest dotčen výkon výdělečné činnosti, kterou obecní funkcionář vedle své obecní funkce k své obživě vykonává. Tento předpoklad není splněn, jestliže obecní funkcionář odmítá nějaké výdělečné zaměstnání teprve nastoupiti.

Nález z 1. března 1938 č. 15.639/37.

Ustanovení § 68, odst. 2 správ. říz. č. 8/1928 Sb., že rozhodnutí úřadů (§ 1 cit. správ. říz.) má obsahovati poučení o opravném prostředku, neplatí pro rozhodnutí úřadů obecních v Čechách ani analogicky.

Ustanovení § 68 spr. ř. č. 8/1928 je dáno pro úřady politické ve smyslu § 1 cit. nař. V procesních předpisech upravujících řízení před úřady obecními v Čechách není normy, která by obsahovala nějaký odkaz na procesní předpisy dané pro úřady politické jako subsidiární právní pramen pro řízení samosprávné. Z toho, že v určitých oborech, třebas značně širokých, byla judikujícím úřadům uložena povinnost, aby ke svým rozhodnutím připojovaly poučení o opravných prostředcích, nelze ani vyvozovati nějakou všeobecnou právní zásadu, že rozhodnutí každého správního úřadu musí pod sankcí vadnosti býti opatřeno poučením o opravných prostředcích. Posléze nelze ani uznati, že by již z vnitřní povahy rozhodnutí správního úřadu plynula nutnost, aby bylo opatřeno poučením o opravných prostředcích, takže by nedostatek takového výslovného předpisu pro rozhodnutí úřadů obecních musel být pocíťován

jako skutečná mezera, bez jejíhož vyplnění cestou analogie došlo by se k výsledkům absurdním, které by byly v rozporu s nějakou stěžejní zásadou právního řádu nebo s povahou a účelem řízení správního vůbec. Není tedy vůbec podkladu právního pro to, aby na řízení před úřady obecními bylo cestou analogie použito normy § 68 spr. řádu, dané pro jinou skutkovou podstatu. Z toho, že zákonodárce úřadům obecním v Čechách neuložil povinnost poučovat strany o opravných prostředcích, možno jen souditi, že jim povinnost tu ukládati nechtěl, a to tím spíše, když — doplňuje v novele k obecním zřízením č. 76/1919 Sb. procesní předpisy pro řízení před úřady obecními — tak neučinil, ačkoli v tu dobu institut poučování stran o opravných prostředcích byl již uznán pro řízení před úřady politickými v zákoně č. 101/1896 ř. z. a i pro řízení před úřady samosprávnými na Moravě v zákoně č. 55/1914 zák. mor. Vyplnití mezeru, shledávanou v tom, že procesní předpisy pro řízení před úřady obecními neběrou dostatečně zřetel na zájem strany, ponechávající jí samé bdíti nad tím, aby včas a řádně rozhodnutí obecního úřadu brala v odpor, je věcí zákonodárce, nikoli judikujícího úřadu.

Nález z 22. března 1938 č. 3132/35-5.

Ředitelství pro stavbu vodních cest jest přiznati postavení strany v řízení o vodoprávním povolení k odběru vody z řeky Odry, pokud tato má býti částí projektovaného průplavu dunajsko-oderského.

Zákon ze dne 11. června 1901 č. 66 ř. z. o stavbě vodních drah a provedení úpravy řek ustanovuje v § 1, lit. a), že stavba lodního průplavu z Dunaje do Odry má býti provedena státem. Aby tato práce byla jednotně řízena, bylo vydáno na základě § 3 cit. zákona nařízení ministerstva obchodu ze dne 11. října 1901 č. 163 ř. z., kterým bylo zřízeno u tohoto ministerstva zvláštní pracovní oddělení pod názvem ředitelství pro stavbu vodních cest (§ 1), jež má technické a správní oddělení, kterým přísluší stavbu tu společně připravovati a prováděti. Působnost obou těchto oddělení jest v následujících §§ 3 a 4 blíže vymezena a určena tak, že technickému oddělení přísluší vůbec vyřizovati všechny věci technické povahy, oddělení správnímu pak všechny finanční a administrativně-právní věci, které se týkají stavby vodních cest.

Z ustanovení těchto vyplývá, že stavba lodního průplavu dunajsko-oderského jako uvedeným zákonem nařízená vodní dráha jest určitým vodocestným podnikem s t á t n í m, budovaným v zájmu veřejném. Všechny práce této stavby se týkající byly pak svěřeny zvláštnímu státnímu orgánu, k tomu účelu výhradně zřízenému, totiž ředitelství pro stavbu vodních cest, dříve u ministerstva obchodu, nyní podle zákona č. 333/1919 Sb. u ministerstva veřejných prací, kteréžto ředitelství jest po zákonu povoláno k tomu, aby tento veřejnoprávní podnik zastupovalo a jeho práv